

Tabel 2. *Udgifter til kommunehjælp.*
1942/43 1947/48 1951/52

I. Uden tab af valgret.

Udbetalte beløb. 49 117 267 27 308 392 47 631 000

Refusion fra understøttede og lign.....

2 142 397 1 049 306 2 097 000

II. Med tab af valgret og valgbarhed.

Udbetalte beløb. 5 842 454 2 745 034 3 904 000

Refusion fra understøttede og lign.....

107 482 156 629 138 000

Ved særlige love er der som foran nævnt i de senere år med korte mellemrum gennemført omfattende eftergivelser af ydet hjælp i visse grupper af tilfælde, navnlig hvor der ikke ved hjælpens ydelse har været noget at bebrejde den understøttede (se f. eks. lov nr. 174 af 5. juni 1953). Regeringen må anse det for rettest nu at lade disse jævnlige eftergivelser afløse af en indskrænkning i selve lovens regler om tilbagebetaling. Det foreliggende lovforslag går derfor ud på, at tilbagebetaling fremtidig kun skal indtræde i særlig opregnede tilfælde, nemlig dels sådanne, hvor vedkommende selv er skyld i sin trang, dels sådanne, hvor det må skønnes, at vedkommende ville opnå en urimelig fordel, hvis han fik hjælpen uden tilbagebetalingspligt. Tilbagebetalingspligten foreslås ikke ophævet for alimenteranter, hvis bidrag udbetales forskudsvis af det offentlige.

3. Forsorgslovens bidragsregler.

Det er en klar konsekvens af forsorgslovens regler om forsørgelsespligt, at den forsørgelsespligtige sættes i bidrag, når der har måttet ydes hans ægtefælle eller barn hjælp, og det skønnes, at han kan afholde en del af udgiften selv. Forsorgsloven indeholder i § 7 nærmere regler om bidragsfastsættelsen. Det fremgår heraf, at bidraget, når der er tale om hjælp ydet til den forsørgelsespligtiges børn, i visse tilfælde skal pålægges i form af et normalbidrag uden hensyn til den forsørgelsespligtiges økonomiske evne. Denne regel virker særdeles ubillig overfor økonomisk dårligt stillede og bevirker samtidig, at der ikke kan afkræves den økonomisk velstillede mere end normalbidraget. Det foreslås derfor, at reglen bortfalder, således at bidrag efter forsorgsloven, når der er tale om en forsørgelsespligtig, altid fastsættes efter den forsørgelsespligtiges „kår, vandel og andre

omstændigheder, der egner sig til at tages i betragtning“, jfr. forsorgslovens § 7, stk. 1. Der kan således i givet fald lægges vægt også på andre hensyn end det økonomiske.

Såfremt de foran under 1—3 nævnte principper gennemføres, vil det medføre, at den egentlige fattighjælp (se forsorgslovens afsnit VI) bortfalder som selvstændig hjælpeform. Der vil derimod trods indskrænkningen i tilbagebetalingspligten stadig være en reel forskel mellem særhjælp og kommunehjælp, bl. a. derved at trangsbedømmelsen er mildere og hjælpens udmåling rigeligere, når der er tale om særhjælp, end når der er tale om kommunehjælp.

Om lovforslagets enkelte bestemmelser bemærkes:

Til § 1.

ad forsorgslovens § 1.

Ændringen, der er af redaktionel karakter, fastslår, at modtagelse af offentlig hjælp ikke som tidligere medfører tab af borgerlige rettigheder.

ad forsorgslovens § 7.

Der henvises til de indledende bemærkninger.

ad forsorgslovens §§ 8 og 11.

Ændringerne er af redaktionel karakter.

ad forsorgslovens § 15.

Henvisningen til forslaget § 304 skyldes, at denne bestemmelse indeholder en modifikation af forsorgslovens § 15, stk. 1, jfr. bemærkningerne til § 304.

De hidtidige bestemmelser i stk. 3, sidste led, stk. 5, 6 og 7, hvorefter børneværnsbidrag, der ikke betales, skal noteres som kommunehjælp, har intet reelt indhold efter en ophævelse af reglen i den hidtidige § 307, stk. 2, nr. 3 og 4. Det foreslås derfor, at stykkerne udgår.

ad forsorgslovens § 22.

Der henvises til de i indledningen indeholdte bemærkninger, hvorefter fattighjælp bortfalder som selvstændig hjælpepart.

ad forsorgslovens § 24.

Ændringen er af redaktionel karakter.

ad forsorgslovens § 30.

Det er i overensstemmelse med princippet i nærværende forslag, at den hjælp, der må ydes en person på grund af hans eget forhold, i nærværende tilfælde åbenbar arbejdsuvilje, bør medføre tilbagebetalingspligt.